

Forhold i Odense vare ansete Jurister, men enhver af dem gav forskjellig Bæsted om, hvorledes Dokumentet skulde stemples; den ene sagde, at det skulde stemples paa en Maade, og den anden sagde, at det skulde stemples paa en anden Maade. Jeg turde altsaa ikke gaa efter Nogens Raad, men sendte Dokumentet ind, og jeg fik da en 3die Afgjørelse; og derefter maatte Dokumentet jo være rigtig stemplet. Et andet Exempel skal jeg anføre. Jeg har set Aktier af samme Størrelse, udstedte af samme Aktieselskab, og disse Aktier have været stemplede efter forskjellige Taxter. Det maa naturligvis være rigtig, men for Udenforstaaende ser det virkelig forunderligt ud at se Sligt. Naar man i Provinserne er i en saadan Forlegenhed, henvender man sig til Jurister eller ogsaa ofte til Stempelpapirforhandlerne. Disse sidste ere — i det Mindste er det saaledes hos os — meget imødekommende og sige: Ja, jeg tror nok, at Dokumentet skal stemples til den og den Taxt, men jeg tør ikke sige det for sikkert, men jeg vil sende det ind. Det er saaledes en hel Del af den Slags Dokumenter, der maa sendes ind, for at man kan faae Fortolkning af, hvorledes Loven skal forstaaes, og det kan jo dog ikke være Meningen med en Lov, der griber ind i saa mange Forhold. En saadan Lov maa efter min Formening være saa klar og tydelig, at, som jeg før bemærkede, Mennesker med almindelig Forstand maa kunne forstaa den. Jeg tillader mig derfor at anmode den høitærede Minister om at tage under Overveielse, om ikke denne Lov trænger til et snarligt Gjenmænsyn, og om han ikke vil undergive den et saadant.

Finansministeren (Estrup): At love at tage Sagen under Overveielse siger jo i Grunden ikke ret meget efter den Erfaring, vi nu i lang Tid have havt i den Henseende. Jeg deler selvfølgelig det ærede Medlems Ønske om, at alle vore Love, og ikke mindst Skattelove, maatte være saa tydelige og klare, at ingen Misforstaaelse var mulig, endog saa for Lægmand, men jeg tvivler meget om, at det vil lykkes nogenfinde at bringe det dertil. Den nuværende Stempellov er jo ikke saa gammel, og jeg tror med Sikkerhed at turde sige, at der i sin Tid ved Affattelsen deraf blev anvendt megen Omhu for at gjøre den tydelig. Det ærede Medlems Anter mod Stempelloben kunne jo overføres paa flere andre af vore Skattelove, f. Ex. Bygningsafgiftsloven. Dersom jeg troede, at man uden væsentlig at forrykke Grundsaetningerne for vor nuværende Stempelafgifts Beregning ved en

blot Revision til Tydeliggjørelse kunde naae noget væsentlig Bedre end det Nuværende, skulde jeg være meget villig til at love det ærede Medlem ikke blot at tage Sagen under Overveielse, men ogsaa at bringe et Forslag i den Retning frem. Men den Opgave at gjøre en Lov af denne Art saa tydelig, at hverken Feiltagelse eller forskjellig Udlaening af Loven er mulig, anser jeg imidlertid for tilnærmelsesvis uløselig. Naar det ærede Medlem engang ved Leilighed særlig vil meddele mig, hvilke Punkter i Stempelloben det er, han mener fortrinnsvis trænge til Tydeliggjørelse, tror jeg, at vi gennem en Samtale og Forhandling derom ville kunne komme til bedre Forstaaelse end gennem en Forhandling nu her i Salen uden noget bestemte Grundlag.

M. Petersen: Jeg takker den høitærede Minister for den Anvisning, han har givet mig. Det er jo naturligvis ogsaa umuligt for mig paa dette Stadium at angive, hvad jeg kunde ønske ændret i Loven, men jeg tror virkelig, at den maa kunne affattes mere koncist og klart, end den er affattet.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Drsing: Det foreliggende Lovforslag omfatter, som det ses, 101 Ansøgere om Indfødsret, og i Sammenligning med de nærmest foregaaende Aar er der saaledes en Nedgang i Antallet. Antallet af dem, som fik Indfødsret ved Loven af 8de Januar 1887 var 217, ved Loven af 10de Februar 1888 var Antallet 147, og ved Loven af 1ste Marts d. A. var det 123. Jeg antager, at Grunden til Nedgangen nærmest maa være den, at de nævnte Aar en stor